

Τα μεγάλα συμφέροντα αποφασίζουν

της Αλίκης Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

Ομ. Καθηγήτριας Πανεπιστημίου

Προέδρου του Σ.Δ.Γ.

«... Δυστυχώς τα πράγματα για εμάς έχουν ως εξής:

Με συστηματική προσπάθεια των ΗΠΑ ο Ο.Η.Ε. έχει αποδυναμωθεί.

Το ΝΑΤΟ, που δεν έχει πλέον λόγο ύπαρξης (ενεφανίζετο ότι ο λόγος ύπαρξής του ήταν η άμυνα εναντίον ενδεχόμενης επιθέσεως από το ανατολικό μπλοκ, τότε όμως που υπήρχαν τα δύο χωριστά μπλοκ· τώρα δεν υπάρχουν πια), όχι μόνο έχει καταφέρει να επιζήσει της λήξεως της ψυχροπολεμικής κατάστασης, αλλά έχει εμπλέξει μέσα και τις ευρωπαϊκές χώρες, έτσι ώστε, αντί να αποφασίζει η Ευρώπη τουλάχιστον για τα θέματα που αφορούν την περιοχή της με αυτοτέλεια και ανεξαρτησία, ν'αποφασίζει δια του ΝΑΤΟ, μέσα στο οποίο τη μαγκέτα κρατούν οι Η.Π.Α., οι οποίες διαφορετικά δεν θα είχαν ασφαλώς δικαίωμα συμμετοχής στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης...».

«... Και πιστεύω ότι δεν θα είναι η μόνη περίπτωση αυτή που θα θελήσουν οι Η.Π.Α. να παρεμβαίνουν σε ευρωπαϊκά θέματα, αφού έχουν ανακαλύψει ένα εργαλείο το οποίο μπορεί να είναι αποτελεσματικό σε παρά πολλές περιπτώσεις. Είναι το θέμα των μειονοτήτων. Έχει ένα αδύνατο κουμπί η Ευρώπη. Σε όλα τα σύνορα των ευρωπαϊκών χωρών υπάρχουν ανάμικτοι πληθυσμοί. Με μια κατάλληλη προετοιμασία η C.I.A. μπορεί να καταφέρει να δημιουργήσει ρήξη και ταραχές ανάμεσα σε χώρες που έχουν ανάμικτους πληθυσμούς...».

Αυτή είναι μια θαυμάσια μέθοδος για να μην αφήσουν

οι Η.Π.Α. την Ευρώπη να παρεμείνει ειρηνική και ευημερούσα, ώστε να μπορεί να γίνει υπερδύναμη. Μια δεύτερη ή και πρώτη υπερδύναμη. Φοβούμαι ότι θα έχει συνέχεια το πράγμα. Και φοβούμαι επίσης, ή μάλλον είμαι βέβαιη, ότι και τον Σιράκ, που απορούμε πώς τηρεί τέτοια στάση, παρά τη μεγαλοπρεπή του εμφάνιση – όχι απλώς την εξωτερική – και τις θέσεις του, που αποσκοπούν στο να δείξουν ότι η Γαλλία είναι μεγάλη δύναμη (καλά, δεν μιλώ τώρα για τον Μπλερ, που και αυτός θέλει να δείξει ότι η Αγγλία είναι μεταξύ των αποφασιζόντων τον πόλεμο στην Ευρώπη, επειδή οι Άγγλοι τώρα έχουν “ξεπεσούρες”), τον κρατούν υπό καθεστώς φόβου για πιθανή αναζωπύρωση των θεμάτων στην Κορσική. Ήδη γίνονται αναταραχές εκεί από μειοψηφίες εθνικές...».

«... Ξέρετε καλά ότι αυτή τη στιγμή οι Η.Π.Α. υποστηρίζουν και προωθούν τη δημιουργία δύο ισχυρών κρατών στην περιοχή. Από τη μια πλευρά την Τουρκία και από την άλλη πλευρά, όπως φαίνεται τώρα τελευταία, την Αλβανία. Δύο κράτη που με ρατσιστικές ιδέες και θρησκευτικούς φανατισμούς θα μπορούσε να τα μεταβάλει σε δύο «καρφιά» μέσα στην καρδιά της Ευρώπης...».

«... Εγώ πιστεύω ότι, αν οι λαοί δεν αντιδράσουν συνειδητά και με πνεύμα συνεργασίας, δεν είναι καθόλου εύκολα τα πράγματα».

«Και θα σας πω και κάτι που είναι αντίθετο με αυτό που ελέχθη επισήμως στην Ελλάδα. Πραγματικά, από τις 24.4.99 στη Νέα Υόρκη τροποποιήθηκε η σύμβαση του

NATO. Και δεν τροποποιήθηκε κατά τρόπο δευτερεύοντα αλλά κατά τρόπο σημαντικό και καίριο. Πρέπει δηλαδή να σας πω ότι, με βάση τις διατάξεις αυτές, το NATO από αμυντική ένωση που ήταν προηγουμένως (σκοπός του ήταν να αμύνονται οι χώρες αυτές στην περίπτωση που θα γίνει μια επίθεση εναντίον ενός από τα μέλη του), τώρα μετατρέπεται σε επιθετική.

Συγκεκριμένα, στη νέα παραγρ.6 ορίζεται ότι «... θα μπορεί να εξασφαλίζει τη σταθερότητα των περιοχών», και στην παράγρ. 10 ότι «θα έχει τώρα αρμοδιότητα να διαχειρίζεται τις κρίσεις (crises management)», και μάλι-

στα «να μετέχει ενεργά στη διαχείριση των κρίσεων με μέσα τα οποία αφορούν επιχειρήσεις κάθε είδους, ακόμη και στρατιωτικές». Εάν αυτό δεν είναι επέμβαση, και μάλιστα κατά τρόπο επιθετικό, όπου δηλαδή το NATO θεωρεί ότι υπάρχει κρίση να μπορεί να επεμβαίνει με κάθε είδους επιχειρήσεις, τότε τί είναι επέμβαση;

Λέω λοιπόν ότι είναι βέβαιο πως αυτή η νέα τάξη πάει προς καθιέρωση της κοσμοκρατορίας των ΗΠΑ, και μάλιστα των συμφερόντων των ΗΠΑ που βρίσκονται από πίσω, ώστε να ρυθμίζονται οι τύχες του κόσμου».
